

HOLY SEE PRESS OFFICE
OFICINA DE PRENSA DE LA SANTA SEDE

BUREAU DE PRESSE DU SAINT-SIEGE
PRESSEAMT DES HEILIGEN STUHLS

BOLLETTINO

SALA STAMPA DELLA SANTA SEDE

N. 0338

Venerdì 11.05.2018

**Udienza a Sua Beatitudine Rastislav, Metropolita delle Terre Ceche e della Slovacchia,
Arcivescovo di Prešov**

Discorso del Santo Padre

Traduzione in lingua slovacca

Alle ore 12.15 di questa mattina, il Santo Padre Francesco ha ricevuto in Udienza Sua Beatitudine Rastislav, Metropolita delle Terre Ceche e della Slovacchia, Arcivescovo di Prešov, con il Seguito.

Dopo l'indirizzo di omaggio del Metropolita Rastislav, il Papa ha rivolto ai presenti il discorso il cui testo pubblichiamo di seguito:

Discorso del Santo Padre

Beatitudine,

nella gioia del Signore risorto sono lieto di dare il benvenuto a Lei e alla delegazione che L'accompagna in questo pellegrinaggio a Roma che Ella compie per la prima volta come Primate della Chiesa ortodossa delle Terre Ceche e della Slovacchia. Sono grato per la Sua visita, che segue quella fatta lo scorso anno presso la Sua Arcidiocesi dal Cardinale Koch, Presidente del Pontificio Consiglio per la Promozione dell'Unità dei Cristiani. La ringrazio anche per il colloquio fraterno che abbiamo avuto e per le cordiali parole che mi ha voluto indirizzare.

L'Apostolo Paolo, prima di glorificare il Signore con l'offerta della vita in questa città, scriveva ai Romani: «Cerchiamo ciò che porta alla pace e alla edificazione vicendevole» (14,19). Benediciamo Dio per i legami spirituali che ci accomunano e che ci incoraggiano a proseguire nell'edificazione vicendevole e nella ricerca comune della pace, dono del Risorto. Tra tali legami vorrei evocare la presenza, qui a Roma, nell'antica Basilica di San Clemente, della tomba di San Cirillo, Apostolo degli Slavi, la cui predicazione ha diffuso la fede nelle terre dove la vostra Chiesa svolge la sua missione. Presso la sua tomba Ella ha celebrato la Divina Liturgia, rendendo omaggio a questo illustre Santo, venerato dai cristiani di Oriente e di Occidente. Proprio la figura di San Cirillo

mi ispira tre brevi pensieri che vorrei fraternamente condividere.

Secondo la tradizione, furono i fratelli Cirillo e Metodio, provenienti da Salonicco, a portare a Papa Adriano II le reliquie di San Clemente, uno dei primi Vescovi di Roma, morto in esilio sotto l'imperatore Traiano. Il gesto di Cirillo e Metodio ci ricorda che noi cristiani abbiamo insieme ereditato – e abbiamo continuamente bisogno di condividere – un immenso patrimonio comune di santità. Tra i tanti testimoni, innumerevoli martiri hanno professato la fedeltà a Gesù nei secoli passati, come San Clemente, ma anche in tempi recenti, ad esempio quando la persecuzione ateista ha colpito i vostri Paesi. Ancora oggi le sofferenze di molti fratelli e sorelle perseguitati a causa del Vangelo sono un richiamo urgente, che ci interpella a ricercare una maggiore unità. Possa l'esempio di Cirillo e Metodio aiutarci a valorizzare questo patrimonio di santità che già ci unisce!

Un secondo aspetto, che ci ricordano i Santi apostoli degli slavi, riguarda il rapporto tra evangelizzazione e cultura. Bizantini di cultura, i Santi fratelli ebbero l'audacia di tradurre il messaggio evangelico in una lingua accessibile ai popoli slavi della Grande Moravia. Incarnando il Vangelo in una determinata cultura, diedero sviluppo alla cultura stessa. L'apostolato dei Santi Cirillo e Metodio, che Papa Giovanni Paolo II proclamò copatroni d'Europa, rimane per tutti noi oggi un modello di evangelizzazione. Per annunciare il Signore non basta riaffermare gli schemi del passato, ma occorre porsi in ascolto dello Spirito, che sempre ispira vie nuove e coraggiose per evangelizzare i contemporanei. Lo fa anche oggi, pure in Paesi tradizionalmente cristiani spesso segnati da secolarizzazione e indifferenza.

Dai Santi Cirillo e Metodio vorrei cogliere un ultimo spunto. Essi riuscirono a superare le divisioni sorte tra comunità cristiane di culture e tradizioni diverse. In questo senso si può dire che furono «autentici precursori dell'ecumenismo» (Giovanni Paolo II, Lett. enc. *Slavorum Apostoli*, 14). Ci ricordano così che unità non significa uniformità, ma riconciliazione delle diversità nello Spirito Santo. Possa la testimonianza dei Santi Cirillo e Metodio accompagnarci, lungo il cammino verso la piena unità, stimolandoci a vivere questa diversità nella comunione e a non scoraggiarci mai nel nostro percorso, che siamo chiamati a compiere per volontà del Signore e con gioia. A tale riguardo, mi rallegro per l'attiva partecipazione della vostra Chiesa alla *Commissione mista internazionale per il dialogo teologico tra la Chiesa cattolica e la Chiesa ortodossa*, tramite l'Arcivescovo Juraj, qui presente. Mi auguro che questa Commissione, che ha adottato nel 2016 a Chieti un documento sui rapporti tra primato e conciliarità nel primo millennio, possa continuare ad approfondire il dialogo su questo tema.

Beatitudine, cari fratelli, vi ringrazio ancora per la vostra visita, un dono per crescere nell'edificazione vicendevole, rafforzando i nostri legami spirituali e di amicizia. Chiedo al Signore, per l'intercessione dei Santi Cirillo e Metodio, che possiamo raggiungere un giorno la piena unità, verso la quale camminiamo. Vi prego di porgere ai vostri fedeli l'assicurazione del mio ricordo orante e il mio cordiale saluto nel Cristo risorto. Invocando su tutti la benedizione del Signore e la protezione della Madre di Dio, vi chiedo di riservarmi un posto nelle vostre preghiere.

[00735-IT.01] [Testo originale: Italiano]

Traduzione in lingua slovacca

Vaša Blaženosť,

v radosti zmŕtvychvstalého Pána rád vítam Vás i delegáciu, ktorá Vás sprevádza na tejto púti do Ríma, ktorú si konáte po prvý raz ako prímas Pravoslávnej cirkvi českých zemí a Slovenska. Som Vám vďačný za Vašu návštevu, ktorá nasleduje po minuloročnej návšteve kardinála Kocha, predsedu Pápežskej rady pre napomáhanie jednoty kresťanov vo Vašej arcidiecéze. Ďakujem Vám i za bratský rozhovor, ktorý sme mali, ako aj za Vaše srdečné slová.

Apoštol Pavol, prv než oslávil Pána obetovaním svojho života v tomto meste, napísal Rimanom: «Usilujme sa o to, čo slúži pre pokoj a na vzájomné budovanie (Rim14,19). Dobrorečme Pánu Bohu za duchovné putá, ktoré nás spájajú a podnecujú nás pokračovať vo vzájomnom budovaní a pri spoločnom hľadaní pokoja, ktorý je darom Zmŕtvychvstalého. Spomedzi tých spojív chcel by som spomenúť hrob – tu v Ríme, v starobylej Bazilike

svätého Klementa – svätého Cyrila, apoštola Slovanov, ktorého ohlasovanie rozšírilo vieru v krajoch, kde Vaša cirkev uskutočňuje svoje poslanie. Pri jeho hrobe ste slúžili Božiu liturgiu a vzdali ste tak úctu tomuto vznešenému svätcovi, ktorého si uctievať kresťania na Východe i Západe. Práve osobnosť svätého Cyrila mi vnuká tri krátke myšlienky, s ktorými by som sa chcel bratsky podeliť.

Podľa tradície, bratia Cyril a Metod pochádzajúci zo Solúna, priniesli pápežovi HadriánovIII. relikvie svätého Klementa, jedného z prvých biskupov Ríma, ktorý zomrel vo vyhnanstve za vlády cisára Trajána. Toto gesto Cyrila a Metoda nám pripomína, že my, kresťania, sme spoločne zdedili nesmierne spoločné dedičstvo svätosti, na ktorom sa máme neustále podieľať. Spomedzi mnohých svedkov, nespočetní mučeníci – podobne ako svätý Klement – vyznali vernosť Ježišovi v minulých storočiach, ale aj v nedávnej dobe, keď napríklad ateistické prenasledovanie zasiahlo vaše krajiny. A ešte aj dnes utrpenia mnohých bratov a sestier prenasledovaných pre evanjelium sú naliehavou výzvou, ktorá nás nabáda hľadať väčšiu jednotu. Kiežby nám príklad Cyrila a Metoda pomohol zvalorizovať toto dedičstvo svätosti, ktoré nás už spája!

Druhý aspekt, ktorý nám pripomínajú svätí Apoštoli Slovanov, sa týka vzťahu medzi evanjelizáciou a kultúrou. Ako vzdelaní Byzantínci, títo svätí bratia sa odhodlali preložiť evanjeliové posolstvo do reči prístupnej slovanským národom Veľkej Moravy. A tým, že vkĺbili Evanjelium do istej kultúry, napomohli jej rozmach. Apoštolát svätých Cyrila a Metoda, ktorých pápež Ján PavolIII. vyhlásil za spolupatrónov Európy, ostáva pre všetkých nás aj dnes vzorom evanjelizácie. Pre ohlasovanie Pána nestačí len upevňovať schémy z minulosti, ale treba sa započúvať do Ducha, ktorý stále vnuká nové a odvážne cesty na evanjelizovanie súčasných ľudí. Robí tak i dnes, aj v tradične kresťanských krajinách, ktoré sú často poznačené sekularizáciou a ľahostajnosťou.

Od svätých Cyrila e Metoda by som chcel prebrať ešte posledný podnet. Podarilo sa im prekonať rozdelenia, ktoré vznikli medzi kresťanskými komunitami rôznych kultúr a tradícií. V tomto zmysle možno povedať, že v nich «vidíme opravdivých predchodcov ekumenizmu» (JánPavolIII., *Slavorum Apostoli*, 14). Tým nám pripomínajú, že jednota neznamená rovnakosť, ale zosúladenie rôzností v Duchu Svätom. Kiežby nás svedectvo svätých Cyrila a Metoda sprevádzalo na putovaní k úplnej jednote a podnecovalo nás prežívať túto rôznosť v spoločenstve tak, aby sme sa nikdy nenechali odradiť od našej cesty ktorú sme z vôle Pána povolani prekonávať s radosťou. V tomto zmysle si cením aktívnu účasť vašej cirkvi v *Zmiešanej medzinárodnej komisii pre teologický dialóg medzi Katolíckou cirkvou aPravoslávnuou cirkvou*, v osobe tu prítomného arcibiskupa Juraja. Prajem si, aby táto Komisia, ktorá v roku 2016 vydala v Chieti dokument o vzťahoch medzi pápežským primátom a konciliaritou v prvom tisícročí, pokračovala prehlbovať dialóg na túto tému.

Vaša Blaženosť, drahí bratia, znovu Vám ďakujem za Vašu návštevu, ktorá je darom pre vzrast vzájomného budovania, a ktorá posilňuje naše duchovné a priateľské zväzky. Na príhovor svätých Cyrila a Metoda prosím Pána, aby sme jedného dňa dosiahli úplnú jednotu, ku ktorej smerujeme. Prosím Vás, aby ste Vašich veriacich ubezpečili o mojej spomienke v modlitbe a odovzdali im môj pozdrav v zmŕtvychvstalom Kristovi. Vzáývajúc na všetkých požehnanie Pána a ochranu Matky Božej vás prosím, aby ste si našli miesto pre mňa vo vašich modlitbách.

[00735-AA.01] [Testo originale: Italiano]

[B0338-XX.02]